

відсутність оплати комунальних послуг, телефону, інтернету та охорони офісу.

Ще однією перевагою є спілкування з іншими людьми, яке має дуже велику цінність в сучасному суспільстві. У цьому і полягає особливість коворкінгу: людина не залишається на одинці, а працює серед інших професіоналів. Робітник може спілкуватися, знаходити однодумців. Спільний офіс сприяє взаємодопомозі, нові знайомства перетворюються в бізнес-контакти, нескінченний обмін ідеями і досвідом. Зібрати команду під новий стартап у такому офісі дуже легко. Коворкінг-спільнота дозволяє знаходити практичну допомогу та безкоштовні поради за найрізноманітнішими аспектами роботи [3].

Список використаних джерел:

1. Коворкінг [Електронний ресурс] // Вікіпедія – Режим доступу до ресурсу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Коворкінг>.
2. Белый К. Что такое коворкинг? Коворкинг-центры [Електронний ресурс] / Константин Белый // Финансовый Гений. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://fingeniy.com/chto-takoe-kovorking-kovorking-centry/>.
3. Коворкинг-центры: что это, для чего это, как найти [Електронний ресурс] // Wezom. Агентство системных интернет-решений. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://wezom.com.ua/news/kovorking-tsentry-v-ukraine>.

Половинкіна А.О.

студентка,

Науковий керівник: Савченко С.М.

кандидат наук, доцент,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ

Інтелектуальна міграція – явище дуже поширене у сучасному світі, і безперечно має позитивний вплив, що проявляється у процесі обміну знаннями, який отримав назву «циркуляція інтелекту», а також у сприянні глобальному соціально-економічному і науковому розвитку [1]. Однак у випадку одностороннього руху «умів», як відбувається в Україні, що вже отримала статус донору інтелектуальних кадрів, всі ці переваги повністю нівелюються. Висококваліфіковані працівники, інтелектуали – є рушійною силою, що забезпечують розвиток країни у всіх напрямках. А Україна втрачає цей потенціал.

Причиною інтелектуальної міграції є насамперед процеси, що ніяк не пов'язані з наукою безпосередньо, а мають загальносуспільний характер: кризи економічних, соціальних, політичних і культурних відносин [2]. Інтелектуальні кадри залишають країну більшою мірою не в пошуках високорозвиненої наукової бази, а з метою забезпечення собі гідного рівня життя. Низька оцінка праці і відповідний рівень заробітних плат, незатребуваність високих інтелектуальних та професійних здібностей, неможливість реалізувати свій потенціал – ось ряд основних, проте далеко не усіх, факторів, що зумовлюють «відтік умів» з України.

Така ситуація має ряд негативних наслідків для країни. Перш за все вимивання умів призводить до вимивання людського капіталу. Країна втрачає висококваліфікованих кадрів і потрапляє в замкнене коло деградації, коли кожному наступному поколінню доводиться вчитися у людей зі все нижчою кваліфікацією. Як результат відставання країни від світових темпів розвитку, не

конкурентоспроможність її на міжнародному ринку, гальмування у всіх сферах діяльності за всіма параметрами [3]. Крім того, варто взяти до уваги той факт, що досить часто висококваліфіковані працівники, що вдаються до еміграції, працюють в інших країнах на посадах нижче, ніж вони займали на батьківщині, або взагалі не за спеціальністю. Таке явище отримала назву «витрачання умів» [4].

Дуже поширеним наразі є явище, яке дуже влучно, на мою думку, описує словосполучення «латентна інтелектуальна міграція», коли висококваліфіковані українські працівники працевлаштовуються на іноземні підприємства, що дислокуються на території України. Хоча вони і сплачують податок в державну казну, в глобальному сенсі плоди такої праці пожинають інші країни.

Засобами попередження «відтоку умів» є забезпечення, в першу чергу, належних умов життя, адекватна оцінка інтелектуальної праці і відповідна, адекватна її оплата. Ще одним важливим моментом є мотивація працівників і заохочення наукових досягнень. Бо усі працівники, незалежно від рівня їх кваліфікації, це перш за все люди, яким важливо знати, що їх цінують і що їх старання не були марними.

Також не менш важливим є залучення державних інвестицій в науку і інтелектуально-технологічне переорієнтування вітчизняних підприємств. Це не тільки створить сприятливі умови для науковців та інших висококваліфікованих працівників, надасть їм можливість реалізувати свій потенціал, а й призведе до прискорення темпів розвитку як окремих підприємств, так і економіки країни взагалі.

Підбиваючи підсумки, зазначимо, що інтелектуальні кадри є рушійною силою світового науково-технічного прогресу. Тому «відтік умів» значно гальмує розвиток країни-донора, робить її не конкурентоспроможною на міжнародному ринку, призводить до загальної деградації. Тож держава та керівники вітчизняних підприємств мають забезпечити усі умови для того, щоб зберегти інтелектуальний потенціал країни.

Список використаних джерел:

1. Николаювський В. М., Прохоренко Н. Є. Сучасні тенденції інтелектуальної міграції в Україні / Николаювський В. М., Прохоренко Н. Є. // Збірник науковий праць. – 2010. – С. 492-496.
2. Ткаченко О.В. Інтелектуальна міграція: причини, прояви, наслідки. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://maupbc.in.ua/news/scient/33-migratzija>
3. Недорізанюк Т.С. Які позитиви і негативи несе економіці України еміграція кваліфікованих кадрів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://managment.crimea.edu/entr/pdf/veb_konf_4.pdf
4. Телефонко Н.Б. Інтелектуальна міграція з України в умовах міжнародної економічної інтеграції. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=71600>